

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

302 RIJKSWET van 27 september 1961, houdende goedkeuring van het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, in *Tractatenblad* 1957, 121, zijn geplaatst, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag, een voorbehoud te maken van de volgende inhoud:

„De Regering van het Koninkrijk behoudt zich ten aanzien van artikel 1 van het Verdrag voor, dat het verhaal van uitkeringen tot onderhoud niet overeenkomstig dat artikel wordt vergemakkelijkt, indien, gesteld dat de schuldeiser en de schuldenaar zich beiden in Nederland, onderscheidenlijk Suriname, de Nederlandse Antillen of Nederlands-Nieuw-Guinea zouden bevinden en dat aan de schuldeiser hulp op grond van de Armenwet of een soortgelijke regeling zou worden verleend, voor die hulp, in verband met de omstandigheden van het geval, in het algemeen geen verhaal zou worden uitgeoefend op de schuldenaar.”

Artikel 3. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag, een voorbehoud te maken van de navolgende inhoud:

„De Regering van het Koninkrijk behoudt zich voor, dat rogatoire commissies, bedoeld in artikel 7 van het Verdrag, uitgaande van Nederlands-Nieuw-Guinea, geschieden door tussenkomst van de Gouverneur van Nederlands-Nieuw-Guinea.”

Artikel 4. Deze Rijkswet treedt in werking met ingang van de dag na heden.

Lasten en bevelen, dat deze Rijkswet in het *Staatsblad*, het *Gouvernementsblad* van Suriname, het *Publicatieblad* van de Nederlandse Antillen en het *Gouvernementsblad* van Nederlands-Nieuw-Guinea zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 27 september 1961.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. H. TOXOPEUS.

Uitgegeven de tiende oktober 1961.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5924 (R 187);

Bijl. Hand. II 60/61, 5924 (R 187); Hand. II 60/61, bladz. 2700;

Bijl. Hand. I 60/61, 5924 (R 187); Hand. I 61/62, bladz. 2003.

303 WET van 27 september 1961, houdende uitvoering van het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, voorzieningen te treffen tot uitvoering van het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud (*Trb.* 1957, 121);

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. In deze wet wordt onder „het Verdrag” verstaan het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud.

Artikel 2. Als verzendende instellingen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Verdrag, treden op de raad of de raden voor de kinderbescherming, aan te wijzen bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 3. Als ontvangende instelling, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het Verdrag, treedt op de raad voor de kinderbescherming, aan te wijzen bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 4. De verzendende instellingen en de ontvangende instelling kunnen overeenkomstig door haar te geven aanwijzingen de behandeling van een zaak in het algemeen of voor bepaalde punten overdragen aan een andere raad voor de kinderbescherming, met dien verstande dat de over te dragen behandeling alleen werkzaamheden in het gebied van laatstbedoelde raad kan betreffen.

Artikel 5. De gemeentebesturen en ambtenaren van de burgerlijke stand verschaffen de raden voor de kinderbescherming kosteloos alle inlichtingen en verstrekken hun kosteloos alle afschriften en uittreksels uit hun registers, welke deze raden van hen vragen ter uitvoering van de hun bij of krachtens deze wet opgedragen taak; de te verstrekken afschriften en uittreksels zijn vrij van zegel.

Artikel 6. De ontvangende instelling en de raad voor de kinderbescherming, aan welke die instelling de behandeling

van een zaak heeft overgedragen, zijn bevoegd om ook zonder uitdrukkelijke volmacht, als bedoeld in artikel 3, derde lid, van het Verdrag, namens de verzoeker op te treden.

Artikel 7. Indien van een beslissing inzake onderhoud, gegeven in een land, dat partij is bij het Verdrag, het exequatur in Nederland wordt verzocht op grond van een andere internationale overeenkomst, kan dit exequatur door de ontvangende instelling of de raad voor de kindbescherming, aan welke die instelling de behandeling van een zaak heeft overgedragen, worden gevraagd.

Artikel 8. 1. De ontvangende instelling en de raad voor de kindbescherming, aan welke die instelling de behandeling van een zaak heeft overgedragen, behoeven, in rechte optredend ter uitvoering van de hun bij of krachtens deze wet opgedragen taak, niet de bijstand van een procureur of advocaat, tenzij de procedure aanvangt met een dagvaarding.

2. De verzoeker wordt, onverminderd het bepaalde bij artikel 133 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, geacht woonplaats te hebben gekozen ten kantore van de ontvangende instelling en van de raad voor de kindbescherming, aan welke die instelling de behandeling van de zaak heeft overgedragen. Alle stukken, voor hem bestemd en zijn onderhoudsaanspraak betreffend, kunnen aldaar worden betekend.

Artikel 9. 1. Rogatoire commissies in zaken van onderhoud kunnen door een autoriteit van een Staat, voor welke het Verdrag van kracht is, worden opgedragen aan de Nederlandse rechter. Op zodanige rogatoire commissies zijn van overeenkomstige toepassing de artikelen 6, 7, 8, 9, 10, 11, laatste lid, 12, 13 en 14, met uitzondering van het bepaalde onder *a* en *b* van artikel 14, van de wet van 24 december 1958 (*Stb.* 677), houdende uitvoering van het op 1 maart 1954 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering.

2. Rogatoire commissies in zaken van onderhoud kunnen door de Nederlandse rechter worden opgedragen aan een autoriteit van een Staat, voor welke het Verdrag van kracht is, voor zover het recht van die Staat de uitvoering van de rogatoire commissie toelaat. Op zodanige rogatoire commissies zijn van toepassing de artikelen 15, tweede lid, 17 en 18 van de in het eerste lid bedoelde wet.

Artikel 10. 1. Indien de in het buitenland verblijvende schuldeiser ter zake van onderhoud kosteloos wenst te procederen in Nederland, dient bij zijn daartoe strekkend verzoek een verklaring te worden overgelegd, bevattende zo volledig mogelijke gegevens omtrent zijn ambt, beroep of bedrijf en zijn gezin en omtrent de stand van de inkomsten en het vermogen van hem en zijn gezin.

2. De verklaring dient te zijn afgegeven door de autoriteiten van de gewone verblijfplaats van de schuldeiser of, bij gebreke daarvan, door de autoriteiten van zijn werkelijk verblijf. Zij wordt kosteloos gelegaliseerd door een diplomatieke of consulaire ambtenaar van Nederland.

3. De ontvangende instelling kan, al dan niet op verzoek van de rechter, de verzendende instelling, welke de stukken aan haar heeft toegezonden, verzoeken aanvullende gegevens over te leggen omtrent de inkomsten en het vermogen van de schuldeiser.

Artikel 11. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld omtrent de wijze, waarop de raden voor de kindbescherming de in deze wet bedoelde taak zullen uitvoeren.

Artikel 12. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 27 september 1961.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

Uitgegeven de tiende oktober 1961.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 5925;

Bijl. Hand. II 60/61, 5925; Hand. II 60/61, bladz. 2700;

Bijl. Hand. I 60/61, 5925; Hand. I 61/62, bladz. 2003.

304

WET van 27 september 1961, houdende herziening van de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek en in enige andere wetten betreffende het maken van uiterste willen in buitengewone omstandigheden.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek betreffende het maken van uiterste willen in buitengewone omstandigheden te herzien en in verband hiermede enige andere wetten te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het Burgerlijk Wetboek ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 992, eerste lid, wordt gelezen:

Behoudens het in de volgende artikelen van deze afdeling bepaalde kan een Nederlands onderdaan die zich in een vreemd land bevindt, geen andere uiterste wil maken dan bij authentieke akte en met inachtneming van de formaliteiten welke in het land, alwaar de akte verleden wordt, gebruikelijk zijn.

B. De artikelen 993—999 worden vervangen door:

Artikel 993. In geval van oorlog of burgeroorlog kunnen militairen en andere tot de krijgsmacht behorende personen een openbare uiterste wil maken ten overstaan van een officier van de krijgsmacht.

Ook buiten het geval van oorlog of burgeroorlog kan op deze wijze een uiterste wil worden gemaakt door militairen en andere personen, die behoren tot een gedeelte van de krijgsmacht dat is aangewezen:

- a. ter deelneming aan een militaire expeditie;
- b. ter bestrijding van een vijandelijke macht;
- c. ter handhaving van de onzijdigheid van de Staat;

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 juli 1960 (*Stb.* 283).